

ביום ה-30 לחותנו של נוקי.

יום השלששים - נמי ינדע
שת אתם מסדרים עם - חברים.
בעתה אני שאכתוב אתה שומע
שכיום זה - אותך אנו זוכרים.

חיה איתנו חיי קיבוץ
ועברנו הרכה ביחד.
כשהגעת פה, היית הלץ
בכוח - ברצון - בלי פחד.

שעבדת בכרם - אני זוכרת.
סידרו אותנו אצלך לעבוד.
בארבע בבוקר התחלנו משמרת,
חיששנו, בדקנו תחת עלה - ועוד.

בגאווה הסברת לכולנו עם
את זן הענבים של היום,
ברצינות וחשיבות הסברת לנו
כמה עבודה טובה יכולה לתרום.

כשירדנו בבוקר - היה נעים
לבטור בעיר טוקדס, בלינוני שיר.
היה מענוג לעבוד בין הענבים,
אפילו אם היה קצת קריר.

הזמן לא היה חשוב -
ירדת ועלית כל היום.
ניהלת ענף שתפתח ביישוב
דאגת כמה יכולת לתרום.

יש הרבה סיפורים לשי שזוכר
ב"פרי הגליל" גם עבודת
כשעבדת. לאז לא היית שומר,
בשבחך כיטאי התמודדת.

השנים עברו ולא תמיד היה כך.
פעם ניתוח גדול עברת.
את התקופה הזאת אני לא אסכה -
אך בכוח רצון התגברת.

תמיד היית אנטימי בחיים,
אבל בחיור החל שינוי
ולטרות שבקיבוץ חיים קרובים
ההבנה לא תמיד באה לביטוי.

אני מבינה שח עובר על השפחה
זמצאו דרך שקטה להסתדר.
הכעס והכאב על עזיבתך
עזברים לאט - כך עזברים משבר.

